

[Bramsnæs.]

Medlemmers Arbejdskraft. Noget saadant er slet ikke Tilfældet. Jeg gaar tværtimod ud fra, at Arbejdsevnen og Arbejdsmuligheden i dette Ting i høj Grad vilde forøges, hvis Repræsentanterne ikke opfattede det som deres Opgave at være konservativt Bolværk mod Folketinget — thi denne Opgave eksisterer ikke, — men at være en medvirkende Faktor i Arbejdet paa at skabe en frisindet og demokratisk Lovgivning. Det vilde efter min Mening være betydelig mere ærefuldt at være Medlem af et Ting, der havde sat sig et saadant Formaal, end at være Medlem af et Ting, der stadig betragter det som sin Hovedopgave at lægge sig i Vejen for Folketinget, naar Folketinget har en demokratisk Sammensætning. Jeg beder altsaa ærede Medlemmer og højtærede Ministre om ikke at blande de to Ting sammen, thi de har intet som helst med hinanden at gøre. Jeg tror, der vil oprinde en Periode, hvor Landstinget kan vinde langt større Anseelse og gøre langt mere Nytte, end det har kunnet gøre hidtil ved den snævre Virksomhed, det selv har afstukket sig: at være et konservativt Bolværk.

Det vakte, forstod jeg, noget Ubegreb hos adskillige Medlemmer — navnlig synes det at have gjort Indtryk paa visse konservative Medlemmer af det høje Ting —, at jeg forudsagde, at det konservative Bolværk vilde forsvinde, maaske allerede til næste Efteraar. Jeg forstaaer, at det er noget, man nødig vil se i Øjnene, men det nytter jo ikke at nægte, at der skal være Valg til Landstinget til Efteraaret, det nytter heller ikke at nægte, at der kan være en Sandsynlighed for — man ser den maaske ikke saa gerne, som jeg ser den, men den er til Stede —, at der vil blive en Sejr for det, jeg kalder den frisindede Gruppering her i Tinget. Ved sidste Landstingsvalg, i 1924, erobrede denne Gruppe tre Mandater: et her i København og et i hver af de andre Kredse. Hvis man forud for dette Valg havde talt om noget saadant her i Tinget, vilde man sikkert ogsaa fra de konservative Interessers Side have sagt: det er umuligt at vinde noget fra os. Men det var ikke umuligt den Gang, og det kunde tænkes, at Muligheden var lige saa stor, naar Landstingsvalget nu kommer i Efteraaret 1928. Men vi har jo Lov til at have hver sin Tro; de, der holder paa det nuværende konservative Flertal her i Tinget, har Lov til at haabe, at de kan gøre saadan Modstand, at der ikke bliver Flertal for de to andre Partier. Jeg har blot ganske nøgternt hen-

vist til den Sandsynlighed, der foreligger, og jeg tror ogsaa, at det er ganske klogt at gøre sig fortrolig med, at der kan ske en Ændring i Tingets Sammensætning, som vil medføre, at Landstingets Opgave vil blive en anden.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), der var Ordfører for det konservative Parti, syntes at tage meget let paa den Udsigt, som jeg her opstillede, og jeg er klar over, at det falder sammen med det ærede Medlems hjerteligste og inderligste Ønsker, at jeg faar Uret i mine Udtalelser. Det ærede Medlem indledede i øvrigt sine Bemærkninger med at sige, at han vilde ikke gaa i Detailler med Hensyn til Finansloven; Landstinget egnede sig bedre til de store Vuer, til Hovedlinierne sagde han. Jeg beundrede i høj Grad det ærede Medlem, som i Glideflugt foretog disse Bevægelser ind over Finanslovens forskellige Paragraffer. Jeg haaber, at det ærede Medlem tilgiver, at jeg anvender Ordet Glideflugt, for det var jo aabenlyst for enhver, at Motoren en Gang imellem gik i Staa under denne Flugt. Men det ærede Medlem fik da Tid til en Gang imellem at berøre Jorden under sin Flugt over Finanslovens Højder og fik Tid til at sparke til en lille Bevilling til nogle Husgerningsinteresser. Jeg maa beundre den Elegance, hvormed et saadant Spark blev udført i det kraftige Sving, det ærede Medlem var i. Jeg er dog ikke sikker paa, at det ærede Medlem gjorde nogen rigtig Gerning ved at vise sin Foragt for det Arbejde, der gøres i saa Henseende. Jeg tror ikke, der selv i konservative Kredse egentlig er Plads for saa umaadelig megen Foragt for det, man har til Hensigt at skabe, nemlig bedre Forstaaelse af Husgerningsarbejdet i de smaa Hjem. Jeg tror i hvert Tilfælde, at det ærede Medlem kunde finde adskillige konservative Kvinder, som har en anden Opfattelse af dette Spørgsmaal. Men det var altsaa en af de Detailler, det ærede Medlem fik Tid til at beskæftige sig med under sin Gennemgang af Finansloven. Det undrede noget, at et Medlem, der kun har sat sig for at behandle Finansloven i store Linier, kunde faa Tid til at beskæftige sig med saa smaa Ting. Det vidner om en Alsidighed, man kun kan beundre hos det ærede Medlem.

Det ærede Medlems Tale indeholdt jo adskillige Fabler, baade Fabler med Tal og Fabler uden Tal. Det ærede Medlem fortalte ogsaa en Fabel om Strudsen. Jeg kender ogsaa en Fabel om Strudsen, som jeg maaske maa henlede det ærede Medlems